

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. III. Obligatio eliciendi actum charitatis circa Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

Mense actum spei elicuisse vel, dum orant, sperando id, quod petunt; vel, dum de peccatis dolent, sperando à Deo veniam; vel, dum Conciones audiunt, & recitant Symbolum, sperando vitam æternam.

25. *Quæritur, quando obliget per accidens, & indirectè?*

Resp. Quoties præcipiuntur actus aliarum virtutum, qui sine actu spei Theologicæ exerceri non possunt; sic, qui orat, tenetur sperare, quod petit; ne vaga sit oratio, sed Deo placens, debet juxta fidei regulas esse conjuncta cum confidentia, & spe obtinendi, quod petitur; qui dolet de peccatis, & verè penitentiam agit, debet veniam sperare: qui accedit ad Deum, ut justificetur, tenetur sperare Deum sibi fore propitium, ut exprimit *Trid. sess. 6. cap. 6.* alia vide apud Lauræam *tom. 4. disp. 4. de spe, & infr. lib. 3. cap. 1.*

26. *Formula eliciendi actum spei Theologica.*

Deus meus, quia infinite misericors, & Omnipotens es, firmissimè spero ob meritum D. N. Jesu Christi te mihi daturum beatitudinem æternam, si usque in finem bene cum tuo auxilio operabor & sic operari, te auxiliante propono.

§. III.

Obligatio eliciendi actum charitatis circa Deum.

27. *Quæritur.* Quando præceptum negativum charitatis de non odiendo Deum, & nihil agendo, quod ejus dilectioni, & amicitie repugnet per se, & directè obliget.

Resp. Semper, & pro semper. Nam semper est malum Deum offendere, & ipsum odio habere, ut patet ex terminis.

28. *Quæritur.* Quando præceptum affirmativum charitatis, & diligendi Deum super omnia per se, & directè obliget.

Resp. Primò. Cum quis primò veniens ad usum rationis sufficienter instruitur de mysteriis fidei, ac proponitur Deus ut bonum infinite amabilitatis, & præceptum de amando Deum super omnia, ut D. D. communiter. Id exigens infinita ejusdem amabilitas, & excellentia, ac innumera ab ipso in nos collata beneficia.

Secundò in morali periculo vitæ. Nam illud est tempus opportunius; ut fidelis per actum amoris jungat se Deo auctori suo, ne in æternum ab ipso, quem sequi sperat, separetur. Tum quia pro eo tempore tenetur suæ salutis tutò consulere; tutò autem sibi Consulere non potest; quin eliciat actum charitatis Dei super omnia, quo Deum rebus omnibus creatis anteponat, & in Deum se convertat. *Juvenit. cit. cap. 1. art. 1. §. 3. conc. 2.*

Tertiò. Frequenter intra annum, ita ut ad prudentem æstimationem homo dñi non sit, quin ad Deum per charitatis actum se convertat. Non enim frustra hoc tanti momenti præceptum à Christo dicitur *primum, & maximum.* Ideoque vel semel in mense, ut mihi est probabile; vel ad minus sexies in anno juxta superius dicta de præceptis fidei, & spei. Videtur enim per se valde rationi conforme, ut infinita amabilitas Dei per actum tantæ excellentiæ super omnia diligatur. Maxime quia ingratum se præbet,

bet, qui ultra id temporis differret, se per actum dilectionis convertere in Deum, à quo continuis beneficiis afficitur.

29. Queritur. Quando praeceptum affirmativum diligendi Deum obliget per accidens, & indirectè.

Resp. Quoties obligat ratione alterius virtutis, & praecepti. Sic obligat, cum quis sacrificaturus, vel Sacramentum administraturus, habet conscientiam peccati mortalis sine copia Confessoris. Nam tunc tenetur elicere actum contritionis perfectè, adeòque actum charitatis. Si quidem perfecta contritio debet esse charitate formata, ut ex Trid. sess. 14. c. 4. Abellii cit. §. 4. & Layman. cit. tract. 3. cap. 2. artic. 6.

30. Formula elicendi actum dilectionis Dei.

Deus meus, quia infinitè bonus propter se amabilis es super omnia te diligo, & omnibus creaturis te praefero: & paratus sum potius vitam perdere, quam tibi displicere.

CAPUT II.

Prop. 2. ab Alexandro VII. damnata. Duellum.

1. PROP. 2. Vir equestris ad Duellum provocatus potest illud acceptare, ne timiditatis notam apud alios incurrat.

Duella sub excommunicationis censura, aliisque poenis prohibuit Trid. sess. 25. cap. 19. de ref. quas approbat, & confirmat, ac habere locum ubique Gentium, & terrarum declarat Clemens VIII. Const. Illius vices, la 11. Bullar. to. 3.

Mastbaucii Cautela Confess.

2. Queritur, an absolutio excommunicationis, qua duellantes, ipso facto, absque alia monitione, aut declaratione, iudicis decreto, aut ministerio, ex Alleg. Const. Clement. §. Quinimo, ligantur, sit reservata Romano Pontifici?

Resp. Affirmativè, ut idem Pontifex eodem, §. firmat.

3. Queritur, an soli duellantes ea censura, & poenis innoventur?

Resp. Negativè, quia Clemens, §. Quinimo excommunicat omnes, & quoscunque publice, vel privatim, palam, vel occultè, in quibuscunque locis, modis, & formis, ac casibus sub presenti nostra, vel aliis praedictis constitutionibus, & decreto comprehensis, singulare certamen (quod duellum vulgò dicitur) ex composito inveniunt, nec non id scelus suadentes, aut provocantes; opem, consilium, vel favorem praestantes; equos, arma, & commectus praebentes, aut comitantes; vel circa cartulas, seu libellos, literas, nuncios, aut quaecunque alia scripta huiusmodi quomodolibet peccantes, huiusque delicti socios, de industria spectatores (hoc est, qui non casu, sed ex proposito duellantes aspiant) Patrinos, fautores, Defensores, &c.

4. Queritur, an ad incurrendam praedictam censuram, & ceteras poenas debeat reatuer, & cum effectu pugna committi?

Resp. Negativè, ex clausula adjecta in Const. Greg. XIII. ad tollendum la 78. Bull. to. 2. ac ex alia in d. const. Clementis §. Præterea, ibi: volentes, etiam si neque pugna aliqua, nec certamen, aut effectus, nec accessus, aut actus ad pugnam proximus, neque expressa, & aperta pro-

(B)

voantur